

॥ २३ ॥ २४ ॥ अग्निग्रीवाधृष्टयुग्मवदग्निरेवयौन्योनिर्येषांति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ क्षन्तारःक्षमिणः सत्रीभूताभूतानामाच्छादनवद्रक्षकाः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 गौतमउवाच सुपुष्पितं किं नरराज जुष्टं प्रियं वनं नंदनं नारदस्य ॥ गंधर्वाणामप्सरसां च शश्वत्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ २३ ॥ धृतराष्ट्रउवाच येन
 त्यगीते कुशलाजनाः सदा त्वया च मानाः सहिताश्चरन्ति ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता धृतराष्ट्रो न तत्र ॥ २४ ॥ गौतमउवाच यत्रोत्तराः कुरवो भांति
 रम्या देवैः सार्धं मोदमाना नरेन्द्र ॥ यत्राग्निग्रीवाश्च वसंतिलोका अब्यो नयः पर्वतयो नयश्च ॥ २५ ॥ यत्र शक्रो वर्षति सर्वकामान्यत्र स्त्रियः कामचारा भवंति ॥
 यत्र चेष्यानास्ति नारी नराणां तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ २६ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ये सर्वभूतेषु निवृत्तकामा अमांसादान्यस्तदं डाश्चरन्ति ॥ न हि संति स्थावरं जंग
 मं च भूतानां ये सर्वभूतात्मभूताः ॥ २७ ॥ निराशिषो निर्ममावीतरा गाला भाला भेतुल्य निंदा प्रशंसाः ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता धृतराष्ट्रो न तत्र ॥ २८ ॥
 गौतमउवाच ततो परे भांतिलोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा वीतशोकाः ॥ सोमस्य राज्ञः स दने महात्मनस्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ २९ ॥ धृतरा
 ष्ट्रउवाच ये दानशीलान् प्रतिगृह्णते स दानचाप्यर्थं श्वा ददते परेभ्यः ॥ येषामदेयमर्हते नास्ति किंचित्सर्वातिथ्याः सुप्रसादा जनाश्च ॥ ३० ॥ ये क्षन्तारो नाभि
 जल्पन्ति चान्यान् सत्रीभूताः सततं पुण्यशीलाः ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता धृतराष्ट्रो न तत्र ॥ ३१ ॥ गौतमउवाच ततो परे भांतिलोकाः सना
 तनाविरजसो वितमस्का विशोकाः ॥ आदित्यदेवस्य पदं महात्मनस्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ ३२ ॥ धृतराष्ट्रउवाच स्वाध्यायशीला गुरुशुश्रूषणे रता
 स्तपस्विनः सुव्रताः सत्यसंधाः ॥ आचार्याणामप्रतिकूलभाषिणो नित्योत्थिता गुरुकर्मस्वचोद्याः ॥ ३३ ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे विशुद्धानां भावितो वा
 ग्यतानां ॥ सत्ये स्थितानां वेदविदां महात्मनां परं गता धृतराष्ट्रो न तत्र ॥ ३४ ॥ गौतमउवाच ततो परे भांतिलोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा विशो
 काः ॥ वरुणस्य राज्ञः स दने महात्मनस्तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ ३५ ॥ धृतराष्ट्रउवाच चातुर्मास्यैर्ये यजन्ते जनाः सदा तथेष्टीनां दशशतं प्राप्नुवंति ॥ ये चाग्नि
 होत्रं जुह्वति श्रद्धयाना यथास्मायं त्रीणि वर्षाणि विप्राः ॥ ३६ ॥ सुधारिणां धर्मसुरे महात्मनां यथोदिते वर्त्मनि सुस्थितानां ॥ धर्मात्मना मुद्बहतां गतितां परं गता धृतरा
 ष्ट्रो न तत्र ॥ ३७ ॥ गौतमउवाच इंद्रस्य लोकाविरजा विशोका दुरन्वयाः कांक्षिता मानवानां ॥ तस्याहं ते भवने भूरितेजसो राजन्निमं हस्तिनं यातयिष्ये ॥ ३८ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ धर्मएव सुरः क्षुरस्तत्र सुष्ठु आत्मा संधारयन्ति ते सुधारिणस्तेषां धर्मधुरे इत्यपि पाठः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥